

Sygn. akt IV CSK 638/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku E. S. (poprzednio C.)
przy uczestnictwie L. J. C.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 17 marca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt III Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i orzeka,
że każdy uczestnik ponosi koszty postępowania kasacyjnego
związane ze swym udziałem w sprawie.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz uzasadnienie wniosku. Uzasadnienie to nie może być tożsame w argumentacji z uzasadnieniem podstaw kasacyjnych, lecz musi obejmować wyodrębnioną argumentację jurejną przekonującą, że powołana przez skarżącego przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej w sprawie zachodzi. W wypadku, gdy skarżący twierdzi, że jego skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien przedstawić argumentację prawną, wyjaśniającą w czym ta oczywistość się wyraża oraz uzasadnić to twierdzenie, przy uwzględnieniu, że „oczywistość” skargi to jej zasadność ewidentna, niewątpliwa, możliwa do stwierdzenia bez głębszej analizy (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75). Skarga kasacyjna uczestnika postępowania nie przedstawia na s. 4-7 tak rozumianego uzasadnienia „oczywistości” skargi. Na tle jej uzasadnienia jest wyraźnie widoczne, że ocena zarzutów - a tym bardziej „oczywistości” zarzuconych uchybień, mających prowadzić do oceny o „oczywistej” zasadności skargi opartej na takich zarzutach - wymagałaby szczegółowej analizy, obejmującej także zbadanie okoliczności faktycznych pod kątem ich właściwej kwalifikacji prawnej oraz dokonywania kontroli oceny dowodów niedopuszczalnej w postępowaniu kasacyjnym. Skarżący nie przekonał zatem o spełnieniu wymienionej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanki.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.